

ԵՐԿՈՒ ՓԵՏՐՈՒԱՐԻ

Բացկը ինձ դրունք՝ ծաւայեացի լայնալիր
Սըրբանըւէր դափիրայիդ օթեւան ,
Տեղի տայցէ շրջապարոյր որմոց ծիր ,
Ահա դայ Տէր , Տէր ի տաճար սըրբութեան .
Նա տիեզերք , տիեզերաց մանաւանդ ,
Երկնից երկինք , որ անդրագոյն են սահմանք ,
Բացցին ըսիւու , ուր չկը ըսկիզբն եւ ծայր անդ .
Այլ զոր դրաւել անգամ գրկել յաւիտեանք
Թէ զօրեն ոչ , որ պարունակ եւ կենդրոջն
Հանդուրթեացեն զանվայրափականն տանել .
Սարսեալ սարսուի բնութիւն ահիւ դողալով ,
Եւ ի ներքուստ ծրփան անդունդք մըթարգել .
Այլ մըտանէ Տէր ահա դայ ի տաճար ,
Ժողովեն յարկը՝ զանպարագիծն էութիւն :
Ո՛վ հրաշիցն անճառ ,
Լուու լիցուք համբուն :

Փառացն ի շուք՝ կանթեղաց հոյք կախ ի կախ ,
Եւ լուսահեղձ բորբոք ջահիցն աղբերակ
Ձերդ յելս այգուն՝ ճաճանչաւուխտ ուղխից խաղ ,
Բըղխեն յորդոր նըշուլից տեղ ի վըտակ .
Բոց ըզբոցով սաւառնաթե սըլացիկ
Պատեալ զեւայ եւ կուտակի ծուփ ի ծուփ .
Քաղցր ալէլուք հընչեն դասուց երգեցիկ ,
Եւ անուշից խունկ առ սեղան բուրէ հուպ .
Ձայս փառացն ի կշիւ
Հանդերձէ երկիր :

Ոյր մինչ հանդէպ անծախսապէս ի ճենճեր
Խընկեն լերինք եւ Արաբայ եւ Սաբայ ,
Եւ մըշտընջեան փառաբանչացն անդ ի վեր
Անմահաբար քնարաց նըւագն ընթանայ .
Մինչ անմատոյց լոյս ինքն համայն , լոյս յաւէժ ,
Ոյր առ ոտամբ ցոլացեալ բոյք աստեղաց ,

Յերս իսկ արփին ու ի խոնարհել դարավէժ
Աղօտածագ ճառագայթեն յեթերաց .
Այլ ահա Տէր , Տէր մըտանէ ի տաճար ,
Ժողովեն յարկը՝ զանպարագիր էութիւն .
Ո՛վ հրաշիցս անճառ ,
Լուռ լիցուք համբուն :

Ո՛վ անձն , օն եկ . եւ դու մատիր , եկ ըզկնի
Աղէ առ դրունըս տաճարիդ մատիցուք ,
Աւանիկ տես որ անմատոյցըն պաշտի ,
Յորմէ Սրովբէք դողան , ծածկին խուսափուկ ,
Եւ չհանդուրժեն իսկ բառնալ զակն առնթեր ,
Հիազարհուր Աստուածութեան փառայեղց ,
Իերկինք հանուր թեւաբողեն յահ յերեր
Ազգ երկրածին զնովաւ պատի մերձ առ մերձ .
Ո՛հ , հողեղէն իսկ եւ բազուկ կարկառի
Յէն անշոջափ , յանհըպելին Հրեղինակ .
Եւ ոչ յաճին դատեալ ի չիք լուծանի
Աստուածահրաշ կայծակնացայտն ի փայլակ .
Հրաշք են այս անճառ
Լուեսցուք անբարբառ :

Ե՛կ ահաբեկ եւ սրբոթաթունդ զարհուրեալ
Ըզբանչասցուք յանհուն այն դուժ տիրական ,
Ընդ անկըշիւ , անհատահոս սէր ծաւալ ,
Որ ընդ խոպան անդ անապատս անկենդան
Հէգ բընութեան՝ հողածընացս , ազազուն
Ուղխապարար բըխեալ յորդէ ի վըտակ ,
Որոյ առ մէն ի ծուփս ալեացըն սահուն
Ջուարթածաղիկ գեղեցկասցին անապատք ,
Եւ դալկահար մեռոտ բնութիւնս այս վըտիտ
Նորարողքով կեանս ըզգեցցի նոր ի շուք .
Եւ մեք մատչիմք յումպ կենսաձիր վըտակիդ .
Արբեալ եւ կեցցուք ,
Եւ զՏէր օրհնեսցուք :